

« zurück blättern vor »

SZURLOCH subst. m., ab 1785; ‘Öffnung im Hüttenofen, durch die man Holz einlegt’ – ‘otwór w piecu hutniczym, przez który wkłada się drewno’: [einzQu.] 1785 Torz.Szkl. 45, L *W szurlochu pali się szytami*. ◊ [LBel.] 1785 Torz.Szkl. 34, L *Glutloch, dziura na przeciw szurlochu stojąca, którą żar i popiół wygartwie się*. – L, SWIL, SW. ◊ **Etym:** nhd. *Schürloch* subst. n., ‘Ofenloch, wo das Feuer angemacht und geschürt wird’, GRI. ◊ **Der:** *szurlochowiy* adj., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 112, L, zuerst geb. L.

« zurück blättern vor »